

יום
עם מזריע...

יום שגרת עם

ישנם אנשי מקצוע שנותנים שירות לרפת ונחשבים בהרבה מקומות כחברי ענף לכל דבר. כאלה הם המזריעים של חברת "שיאון" הפוקדים את עדרינו מידי יום, בכל ימות השנה

לב, להזריע פרה בהריון. צריך הרבה נסיון עם הרבה הזרעות כדי להחליט, האם להזריע או לא. עבודת המזריע היא עבודת שירות מובהקת, אני אומר ששירות זה המון נתינה וחייב להיות מוטבע באופי של העובד, המעניין הוא שמשקים לא מוותרים על מזריע שנותן שירות טוב ללא קשר ישיר לתוצאות המקצועיות. את האגו צריך להשאיר בבית, מחשבותיך צריכות להיות כל הזמן כאילו אתה בצד השני של המתרס, איך אתה היית רוצה לקבל את השירות ואז זה הרבה יותר קל. מאוד חשוב שנותן השירות יהיה גמיש, סלחן, בלי פרינציפים - שהרפתן יהיה מרוצה. מושב רמות - פעם היו 20 רפתות והיום נשארו 3, רפתות הוא מקצוע שמצריך נשימה ארוכה וחלק מהרפתנים חסלו ועברו לגידול בננות והודים.

אמיר ענברי הוא דמות ססגונית בין מזריעי הצפון, סקרן אותי להצטרף אליו ליום עבודה שגרת, ללמוד על העבודה השוטפת של מזריע שיש לו תפקיד חשוב ביותר, בהמשכיות הדור הבא וטפוח העדר. האזור הוא עמק הירדן ודרום רמת הגולן, משקים משפחתיים ושיתופיים שבחלקם מזריעים בעונתיות מובהקת, המסלול הצפוי הוא: אפיקים, בית זרע, תל קציר, עין גב, רמות, גבעת יואב, נאות גולן, כפר חרוב, כנרת קבוצה, דגניה א', דגניה ב', שער הגולן, מסדה.

סדר היום מתחיל ב-06.30 בבקר ברפת אפיקים, החלפת חוויות עם בני מרכז הרפת, כוס קפה ולעבודה.

אמיר מספר: עבודת המזריע היא כמו כל עבודה, יש בה רגעי מונוטוניות, שובע אך גם חוויות, העבודה אינה קשה פיסית, התנאים אינם אידיאליים, 30 שנה עם מגפיים, חורף קיץ בתנאי רטיבות וזבל כל הזמן.

שברתי את שגרת העבודה עם שנתיים כסדרן עבודה ב"און", היה לי נחמד ומעניין לעבוד עם תלי שור המנהל (בינתיים יש לנו גם קשרי משפחה).

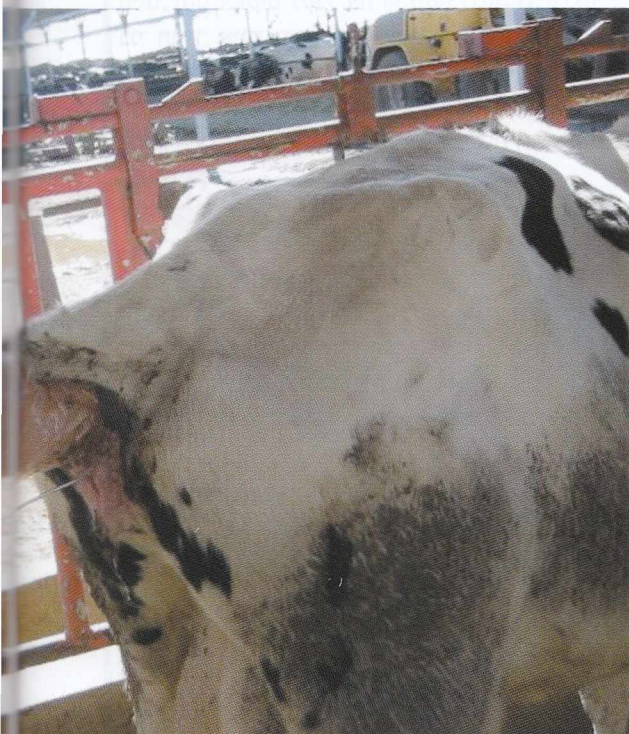
הקיץ קצר ודליל בעבודה כי בעמק הירדן העונתיות מאוד בולטת, הקיץ מאוד שחון אם כי, יש כבר רפתות שמעבירות הזרעות לקיץ.

העבודה היא קבלנית, יש מספר נקודות יישוב שצריך לבקר כל יום, יודעים מה מחכה וצריך למלא את יום העבודה גם בתקלה ובעומס. בחודשי העבודה בחורף, יכולים

לכ-1,200 הזרעות ואף יותר.

חתקבל טלפון מאינגריס בבית זרע שאין כזה להזריע ונוסעים לרמת הגולן, המראה נפלא ומרהיב. כנרת מלאה ושקטה, שמש סתיו נעימה, הראות נקיה מאוד כשבאופק רואים את צפת וגם שרידי שלג בחרסון.

אמיר: העבודה היא טכנאות לשמה, החוכמה היא איך ואת מי להזריע או לפסול, כדי לא לגרום נזק בחוסר תשומת

מזריע בצפון

יוסי מלונ

אחרים, למנוע את האחדו שהיה על הפרק.

אכיר תן בדיחה לקוראים

מה פרסי עושה עם זבוב שנפל למרק - תופס בכנפיים וצועק לו להקיא...
מה שמחזיק מזריע הוא השירות הניתן לרפתנים עם תוצאות מקצועיות יפות וגם המפגש עם רפתנים שאפשר להחליף חיוך, כוס קפה ושיחות על פוליטיקה, נשים ו"מעשים טובים". ■

אמיר ענברי - חבר קבוץ אפיקים בן 59, נשוי ואב לשלושה ילדים גדולים, נולד בכפר יהושע למשפחה של רפתנים ומאז, כמעט כל חייו סביב הרפת, חליבת פרות בידיים, הזנה פרטנית והיכרות קרובה ומתמידה עם "ריח הזבל".
בשנת 67 הגיע לאפיקים בעקבות רעייתו רותי, עבד ברפת עם הצוות הותיק - רפאל פינצי, אביגדור ושמעון כרמי.
לעבודת ההזרעה הגיע בשנת 1973 עם סיום מלחמת יום הכיפורים מתוך מטרה להתקדם מבחינה מקצועית.
בין לבין, חזר לאפיקים - סדרן עבודה, שנה במפעל, למודים ברופין וחזרה לאגודת "און" בשנות ה-80 ועד היום.

שיאון, נתונים ומספרים

מספר מזריעים - 36
מספר פריינים - 6
מספר הזרעות לשנה, כ-330,000
כ-250 עגלים ופרים, לפי הפרוט הבא:
יונקיה בקיבוץ גבע - 24 עגלים
חוות גידול באילניה - 14 עגלים
שתי חוות בידוד - 14 עגלים
שתי פרות (צפון, דרום) - 198 עגלים

המסופון עוזר מאוד בעבודה, מונע שבושים בהקלדות, מתריע על קרבת דם, מודיע על פרה עתודה, מעקב אחר שימוש בפרים, לא לחרוג מאחוז מסוים, ממש מעקב צמוד אחרי העבודה.

בתום היום משדרים את הנתונים בטלפון מהבית, להתאחדות בקיסריה וזה מקל מאוד על העבודה.

השינויים הגדולים הם כאמור המסופון, המעבר מכופתיות לקשיות אפשר דיוק גבוה יותר בהזרעת הפרים הנבחרים. הרכב לעבודה השתפר מאוד, עברנו מוריאנט מסחרי, שעשה טפול כל 2000 ק"מ לברלינגו אמין ונוח, עם שני טפולים בשנה, דרכי הגישה ותנאי העבודה ברפת השתפרו.

בגבעת יואב הרפתנים נרשמים על הלוח, מאיר סכיר כל רפתן, מגיעים לרפת קובה (רפת יפהפיה, כושק - עת מאוד עם חתן מחשיך ברפת).
כתיישים לקפה ושיחת חולין על כל הנושאים בעולם.

אמיר: הפרים שאני אוהב הם פרים עם שפוט גופני גבוה: דנדן - 115 ציון כללי בשפוט גופני, מוצקים גבוהים 675 חמ"מ - אין שני לו, טורפדו וסופון. אני לא מומחה בגנטיקה, אבל יש לי בסיס מוצק בעבודת הרפת והחליבה, חשוב להרכיב מכונה בלי צפצופים, ישר על ארבעת הרבעים, עטין יפה שימנע דלקות.

כפר חרוב. אמיר הספיק "להתחמם" ויוצא חוצץ נגד השותפויות בקבוצים אחד הרפתות זה הבלוף הגדול של הענף, אני מאמין שרפת הוקמה בארץ ישראל כתפיסה ממלכתית ציונית, היא ניתנה לנו כדי שתהיה אחיזה בקרקע, שטחים לעבוד חקלאות ישראלית. קבוצים מאבדים בשותפויות נכסים ואמצעי ייצור, מאבדים כ-8 מקומות עבודה בעלי משמעות לכל משק, חברים לא יעבדו ב-7 שעות חליבה ויכנסו זרים למכביר. עשיתי מלחמה גדולה באפיקים והצלחתי, יחד עם

99% מהרפתנים סומכים עלי כמזריע וגם על הבחירה שלי בכר להזרעה. רוב הרפתנים לא מפעילים שקול דעת ורק מעטים אומרים לי במה להזריע. אני ממליץ לרפתנים להצמיד לכרטיס ההזרעה את דף סיכום התחלובה, שם אני רואה את סיכום התחלובות ותכולות המוצקים, אני תמיד נתתי ערך גבוה לשפוט הגופני, עד היום מעריך את סקורר.

